

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvenredni ponedeljke in dneve po praznikih, ter volja po pošiljanju, za avstro-ugarske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na doma za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na doma se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošiljanju za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristo stopne petit-vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štempelj za 30 kr. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovški cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravištevno, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Nemškutarja ali Nemca nikdar ne volimo!

Pod tem naslovom prinaša „Sl. Tednik“ sledeči članek:

„Volitve, imenitne bomo kmalu imeli. — V zadnjič, možje slovenski, smo vam govorili in svetovali, da pri volitvah ne poslušajte tiste duhovne gospode, ki imajo bolj srce za svoje farške pravice, kakor pa za pravice kmetove in narodove. Denes pa vam imamo tudi veljavno besedo govoriti, če vam od vsega srca svetujemo: še bolj se varujte poslušati ali celo voliti Nemca ali nemškutarja za svojega volilnega moža ali poslanca. Nemca ali nemškutarja nikoli! Ta je nam in našim pravicam še bolj nevaren.

Nemca ne poslušajmo in ne volimo za svojega poslanca, ker on nij naše krvi, nij našega rodu; za to nema srca za nas in za naše težave in on bo — če ima prav zdaj le sladke besede — zmirom le nemške pravice branil, naših slovenskih nikoli. Nemec je in bo zmirom na to gledal, da bi on nad nami Slovenci gospodaril. Tega pa mi ne smemo pustiti. Mi moramo biti sami gospodarji v svoji domovini. Kakor Nemci nijso še nikoli nobenemu Slovincu privolili, da bi jim na Nemškem gospodaril, tako tudi mi ne smemo dati, da bi tuji ljudje, ki so se pri nas naselili prej ali še le zdaj, prvo besedo govorili in starešine bili. Saj imamo svoje slovenske može in učene gospode, ki so naše krvi in našega rodu.

Svoji k svojim — govori pregovor. Tako delajo vsi drugi narodi. Ogri so se dolgo dolgo bojevali za svoje pravice, predno so

jih dobili. Bog ve kolikokrat so volili. Cesarski ljudje so jim silili nemške ali nemškutarske poslance, ali Ogri, Mažjari, so zmirom volili le svoje rojake, svoje domorodce, ki nijso s tujci držali. Za to so čez dolgo časa svoje pravice dosegli, in še več nego jim gre. — Isto tako Hrvatje volijo zmirom le narodne Hrvate. Čehi ali Pemci so morali že dostikrat voliti, ali vselej so le svoje ljudi volili, gospode svojega rodu, in za nobeno ceno se nijso dali ni podkupiti ni pregovoriti, da bi bili volili koga, ki nij bil pravi Čeh. Torej, — če voli Nemec Nemca, Mažjar Mažjara, Hrvat Hrvata, Čeh Čeha — lepo vas prosim — ali bi ne bila črna in grda sramota za Slovence, da bi ne volil Slovence, ampak tujca, Nemca ali nemškutarja.

Da! Bila bi sramota, ko bi mi Slovenci ne volili moža domačina, narodnjaka; bila bi sramota, ko bi naš rod nič na sebe ne držal in na svojo čast, temuč bi izbiral tujce Nemce ali domače nemškutarje za poslance. Kakor Nemec, tako je nevaren — nemškutar. Kajti kdo je nemškutar? — Tist ki nemškuti, tist, ki rajši s tujimi Nemci vleče, nego z domačini narodnjaki. Tak je za našo domovino škodljiv, če je prav še tako pošten človek. Tacega nikdar ne voliti, ker on je izdajalec svoje krvi in svojega roda.

Kaj ne, kmetje in možje slovenski, tist ptič, ki svoje gnezdo onečisti ali ga celo zapusti, nij nič prida; tist človek, ki v skledo pluje, iz katere se je najedel, je zanikern človek; tist sin, ki ga je sram svoje matere in svojega očeta, ki sta ga ljubila in izredila, nij nič prida sin, nema dobrega srca

in nij vreden, da bi ga spoštovali ali mu kaj zaupali. — In glejte tak ptič, tak človek, tak sin je nemškutar. On zasmehuje svoje rojake, zaničuje govor in jezik svojega rodu, in ga je sram, da je Slovenec, za to se štuli Nemec postati in vleče z Nemci, našimi protivniki. Nemškutarja zato nikdar ne volite in nobenega, ki nij naš narodnjak.

Če pa mi tako govorimo, ne mislite, slovenski možje, da mi morda nemški jezik in govor sovražimo, ali da hčemo nemško odpraviti. Ne, temuč mi pravimo: če človek več jezikov zna, več velja. Za to se bodo bistroumni Slovenci, katerim je treba, zmirom učili tujih jezikov, nemškega in laškega. Samo to hočemo, da se nam naš domači ne zaničuje, da se slovenski jezik na naši slovenski zemlji kot prvi spoštuje. Srajca je bližji života, nego suknja. Svojo slovensko mater imamo rajši, kot tujko Nemko ali Lahinjo. Nečemo, da našo slovensko domovino Nemec pod sebe spravi! nečemo, da se lepi govor naših slovenskih očetov izpodrine. Za to ne volimo ni Nemca ni nemškutarja!“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 19. septembra.

Volitve bodo na Solnograškem v kmetskih občinah 15., v mestih 21., za trgovinsko zbornico 22. in za veliko posestvo 25. oktobra; na Tirolskem v kmetskih občinah 22., v mestih 24., za trgovinske zbornice 25. in za veliko posestvo 27. oktobra; na Dalmatinskem v kmetskih občinah 22., v mestih 25., za trgovinsko zbornico 26. in

Listek.

Meta Holdenis.

(Roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez.)

Poslovenil Dav. Hostnik.

Četrty del.

XII.

(47. nadaljevanje.)

(Konec.)

Gospa, ta trenotek je bil kritičen. Bil sem zelo ganen, dihal sem na glas, po glavi se mi je bliskalo, in boga me, da ne vem, kako bi se bila ta scena končala, ko bi ne bil kar naenkrat . . . Gospa, kar naenkrat je začel grajski petelin na vse grlo peti; njegov glas je bil čist, presunljiv, metalen in vojnemu klicu podoben, da sem padel v fauteuil. Prikaže se mi v mislih oče na smrtni postelji; gleda me. Petelin zapoje iz nova; jaz zaslišim beauneskega sodarja klicati mi: — Toni, življenje je boj; ne zaupaj svojemu ganenju! — In, ko pe-

telin zapoje tretjkrat, uprem trdo oči v Meto; zdelo se mi je, da so njene svitile oči podobne onim lepim afrikanskim jezerom, ki imajo azurno vodo, a v katerih bivajo krokodili.

Meta me bojzljivo pogleda, izpraševaje se, kaj bom li storil. Jaz jo nežno odrinem, vstanem, ter tudi njo silim, naj stori taisto; primem jo za roke, grem po sobi z njo, odprem duri, ter jej pokažem s prstom koridor. Ona pade v omotico, a namah se premaga. Tresoča z rokama lase, zakriči mi profetičnim glasom, in kakor bi jo bila hipoma napala Sibilina besnost: Prokleta bodi ženska, ki jo boš ljubil! — To izgovorivša zgine kakor fantom.

Tri ure pozneje zapusti Charmilles, kjer je pustila nekaj olajšanih src in deklico, ki se nij dala utolažiti. Ko ubogi otrok zagleda, da se premika kočija, ki odnese guvernanto, začne na vso moč kričati.

Je-li treba dostaviti, da sta ste gospod in gospa Mauserre poročila? Lulu nij do-

bila druge učiteljice, nego svojo mater, ki je zaradi tega, kar je doživela, postala menj zaupljiva, a tudi malo menj lena. Gospod Mauserre je stopil v politično življenje nazaj, s tem, da je postal poslanec; on sedi v zbornici v naj pametnejšem oddelu desnega središča, kjer pa votira časi tudi zoper vlado. Nij dolgo, kar sem čul, da ima dobiti veliko službo.

Neko noč pretekle zime sem se peljal od Lijona v Valence prijatelja obiskat. Bil sem od Perrache naprej sam v vagonu, katerega luč je slabo brlela. Potegnem si kučmo čez oči, ter se naslonem, da bi zaspal, pa ustopijo v Terreaux tri ženske v voz. Po njihovej noši sem izpoznal, da so protestantske diakonese, in po nekaterih besedah, ki sem jih vjel, sem izvedel, da gredo na Italijansko vodit protestantsko učilnico. Bile so mlade, in zelo zgovorne. Obraz stisnen v kožuh, sem se delal, kakor bi ne bil živ; a bog vedi, da sem ipak poslušal.

Zdela se mi je ena malo starejša, in

za veliko posestvo 28. oktobra. Tedaj so dnevi za volitve v vseh deželah odločeni.

Gališki deželni zbor se skliče začetkom decembra h kratkemu zasedanju. Potrebne dopolnjujoče volitve se bodo v novembru razpisale.

Ogerski državni zbor se bode sklical še tekom meseca oktobra, da si je bil do 8. novembra odložen. Razlogi pa, da se prej skliče, so neugodnosti, katere so zadele Ogersko. Slaba žitna letina, zastajajoči davki, prazne državne kase, slabo zdravstveno stanje vsled kolere, ki je že nad 104.000 ljudi usmrtila, preteča lakota, vse to sili vlado, da se obrne do ljudskega zastopa. Ministerstvo namerava začasno odpraviti col na žito. — Bankine razprave med ogersko in avstrijsko vlado se bodo ta mesec na novo pričele in ne bodo prenehale, dokler se ne dožene praktični uspeh. Med obema vladama je po poročilu „Pesti Naplo“ neka sprava, s katerimi finančnimi koraki bi se dala uredba valute izpeljati. Še celo to nij nemogoče, da se dunajski bankini zaklad razdeli.

Vnanje države.

Ruskemu brodomu manjka zelo častnikov; zato so z najvišjim ukazom od 30. avgusta skoraj vsi gardemarini postali midžipmi. Tako napredovanje mladih ljudi, ki niso še nič na morji skusili, se je vršilo dozdaj le v krimski vojski.

Francoski ministri težko pričakujejo barona Larcy iz Frohsdorfa nazaj, kamor so ga poslali, naj se zgovori določno s Chambordom. Ako Larcy v Frohsdorfu nič ne opravi, ako Chambord ne dovoli parlamentarne konstitucije, kakor jo želi desno središče, potem napove Broglie z vsemi kolegi uradno proti fuziji in legitimističnim težnjam vojsko. Vse je zavisno od vspeha, ki ga bo Larcy imel.

Španski prostovoljci iz Malage so prišli v Madrid, a branilo se jih je nekaj iti proti severu. — Republikanski urad v Pompluni je duhovenstvu, ki je na strani Karlistov, in nekaterim enakega mišljenja sumljivim družinam naložil kazen 100.000 durov, ki jih imajo v štiri in dvajsetih urah plačati. Nihče ne sme iz mesta.

Vsi **italijanski** liberalni listi pozdravljajo kraljev odhod s članki, v katerih izražajo navdušenje do savojske hiše in sočutje za avstrijske in nemške narode, ki so z vezjo prijateljstva in sočutja, ki objema njune vladarje, zvezani z Italijo.

Pruski minister notranjih zadev je uradom objavil, da se bodo volitve za pruski deželni zbor vršile v drugi polovici meseca oktobra. — Koliko časa ostane italijanski kralj v Berlinu, nij še določeno;

bržkone je bila opatica onih dveh; akopram je bil njen glas sladak, izraževal je ipak nekako avtoriteto. Kar se tiče zadnje vojske, dejala je, da so Francozi ljubeznjivi, a zelo nemoralničen in spriden narod; pripovedovala je nadalje, da je bila učiteljica v nekej francoske hiši, kjer se je nahajal imeniten slikar, da ji je bil od prvega dne, ko je tja prišla, nagnen, pa da jo je oče njene gojenke na vsak način hotel odpeljati, da sta si hotela ta dva zaljubljena petelina iz ljubosumnosti razkavšati goltance in da je morala, da bi se jih iznebila, ubežati po noči skozi tisoč nevarnostij, iz katerih jo je pa božja milost rešila.

Ko pride voz v Valence, neha pogovor. Mlajši dve sijonski hčeri ste spali spanje nedolžnosti; tretja, ki je tako dobro govorila, je z napol zaprtimi očmi senjala o svojej minulosti, ali bodočnosti. Preden stopim iz vagona, se nagnem k njej, in v živahno osupnenje jej recitiram prva dva verza Tulskega kralja, katerá sem — Goethe mi odpusti! — malo retuširal: „V Tulu je

Bismark ga pride pozdravit. Nemško cesarstvo pošlje, po izgledu drugih velevladij, v Maroko generalnega konzula.

Dopisi.

Iz skalske doline na Slov. Štajerskem 17. sept. [Izv. dop.] Tako strašanskega agitovanja za prihodnje volitve se menda nikjer ne nahaja, kakor v naši lepi dolinici in v bližnjih farah. Na vso moč si prizadevajo nekateri strastni duhovni, kanoniku Kosarju saj par glasov pridobiti. Kar noge nositi in farovška kljuseta dirjati morejo, letajo možje eden do drugega in do tistih kmetov, od katerih upajo, da bi jih pregovoriti in pridobiti mogli. In govori iz prižnice so samo politični članki, posneti iz surovih „Gospod.“ psov. Dva najhujša agitatorja pri nas sta župnik Lipold, ki je do župnije prišel po neki čudni historiji in kaplan Košar, vredni L. ov tovariš. A vse agitovanje in prizadevanje bode malo pomagalo; kmetje so tukaj še precej zbrisani. Oni poslušajo spoštljivo svoje duhovne gospode, pa so že zdaj sklenili, da za volilne može tacihi prenapetih klerikalnih agitatorjev ne bodo volili. Naš poslanec bode naš rojak, dr. Vošnjak.

Iz kozijanskega okraja na slov. Štajerskem 17. sept. [Izv. dop.] (Naš okrajni načelnik Hribar.) Okrajno zastopništvo kozjanskega okraja je pri volitvi leta 1870 si izvolilo c. kr. stibrskega kontrolorja Hribarja za načelnika. Menim da je kozjansko okrajno zastopništvo edino, ki ima kontrolorja, ki nema nijenega imetja, za načelnika. — Ta mož je bil v poprejšnji volilni dobi tajnik pri okrajnem zastopništvu, in se pri tej priložnosti pod načelništvom notarja Kummerja naučil opravični tek, in bržkone tudi zapazil, da načelništvo dáde dobre postranske zasluzke, ako človek pisanje sam oskrbuje. Ta postranski zaslužek je bil, menim da glavni povod, da je Hribar iz početka tajno, pozneje pa čisto javno začel težiti po načelništvu. Da pri tem početji nij manjkalo tajnih intrig proti tedanjemu načelniku, je bržkone gotovo. Da bi gotovejši dosegel svoj namen, prosil je za častno občanstvo v Planini, ter je zagotavljal Pla-

bila miška, jej rečem na uho, ki je legala do smrti.“

Es war ein Mäuschen in Thule,
Das log bis an das Grab.

Prašali me boste, gospa, se-li še spominjam te miške, in če se je spominjam v dnu srca. . . . To je moja skrivnost; ugenite. Prosili me boste tudi, naj svojo povest končam, kajti vi ne ljubite povestij, ki nemajo konca. Moja dokazuje, da je treba vedeti, kaj pomeni petelinje petje; da bi me oče ne bil naučil te lepe vednosti, živel bi denes morebiti še zelo distingirano, a zelo nevarno tovarišico. Končno pa vam moja povest še razlaga, zakaj sem tako nezaupen, ko mi ponujate deklico, ki ima nebeške oči. Obstajam vam, da nebeškim očem ne zaupam; treba jih je pogledati iz blizka in sicer do dna. Bog vas blagoslovi, gospa, ki nemate dveh duš, in naj naji obvaruje za zmiraj polzečih tal, potov, ob katerih so brezdna, nestanovitne volje, ekvivoknih značajev, zmotenih src in tenkih vestij!

Konec.

nince, da bo skrbel za popraviljanje cest itd. Postal je res častni občan. „Jaz bi sicer dobil častno občanstvo v Podsredi, a ljubše mi je ono v Planini“, dejal je takratnemu občinskemu predstojniku Slugi. — Takoj po voljenji udov okrajnega zastopništva je pisal posameznim udom, naj ga volijo za načelnika. To sem poizvedel od zanesljivih mož, ki so sami okrajni zastopniki, in so taka pisma prejeli.

Položaj državnega uradnika že sam ob sebi dela njega nezmožnega, da bi bil na čelu telesa, katerega prva naloga je, da zastopa ljudske interese; voljenje političnega, skozi in skozi odvisnega uradnika za to službo se mora naravnost imenovati napačno.

Komu nij znano, da so vladni interesi z narodnimi čestokrat, in to v najvažnejših zadevah, v protivji.

V takih slučajih se ne sme pričakovati, da se bo načelnik, ki je vladna služabna duša, potegoval za narodno stvar, nego stopil bo na vladno stran, kajti to njemu bolj kaže; in tako se bodo izjave o vseh stvareh, v katerih se okrajno zastopništvo radi svojega delavnega kroga od c. kr. namestništva ali od deželnega odbora povprašuje, pri načelništvu, katero zastopa vladni uradnik, gotovo v vladnem smislu oddale; tako se bodo predlogi tikoma posebnega interesa okrajnega na namestništvo ali deželni odbor opustili, ako se ne strinjajo s korektnim mišljenjem načelnika, ki je državni uradnik, in ako bi mu znali škoditi.

10. julija t. leta je šlo več udov občinskega zastopništva sedlarjevskega k načelniku Hribarju, v pisarno c. kr. davkarstva, da bi ga prosili, naj jim naredi rekurs zaradi tarifa komisije, ki je uredovala davke. Načelnik jim odgovori, da mu cesarska služba ne dopušča, da bi zlagal taka pisma.

Pri takem načelništvu so vse zadeve okrajnega zastopništva prav za prav v rokah političnega urada, in zato se nij čuditi, da okrajno glavarstvo tako načelništvo kjer more varuje in ohraniti želi. — Da bi Hribar svoj namen dosegel, dal mu je okrajni glavar voditi volitve, ter ga je pri vsakej priložnosti ljudem priporočal, ter rekel, naj se zaradi bodočih volitev v državni zbor obrnejo občine do načelnika Hribarja za svet.

(Konec prih.)

Iz Središča na slov. Štajerskem 17. sept. [Izv. dop.] Ne zameri „Slov. Nar.“, da tako pozno šolsko veselico, katero je naša mladež obhajala, popišem. Omenjeni dan ide šolska mladež z banderom naprej v senčnati gozdlič, kake četrt ure zunaj trga. Na odločenem kraju pričakovala je nežno mladež množica ljudi iz daljnih in bližnjih krajev. Takoj stopi g. Kovačič, nadučitelj na oder, ki je bil z narodnimi banderi in lipo krasno okinčan, ter pozdravlja navzočno slovensko občinstvo. — Po telovadbi, katera se je hitro po nagovoru pričela, in za katero so bile še nekatere igre, se je otrokom z jedjo in vinom postreglo. Ko se mladi okrepcajo, stopijo šolarji na oder, kjer so k začudenju pričujočih izvrstno igrali šaloigro „Boječi Matevž.“ Za šaloigro so se vršile deklamacije in po temi je govoril g. Žinko, učitelj, o „darilih in šolskih veselicah.“ H koncu so še otroci zapeli nekatere prav lepe domače pesmice in še pozno zvečer so šli proti domu.

Tega pa še naš svet videl nij, kar je

nas ta veseli dan iznenadilo. Naš okrajni glavar je poslal — pozor! — k šolski veselici c. kr. žandarje!! — To je pričujoče močno razžalilo in tuji gg. so zapustili veselo mladež in so šli nazaj v trg. Častiti bralci bodo vprašali, kdo je temu uzrok? — Tudi v našem trgu se nahajajo nekateri neumneži pod vodstvom tukajšnjega kaplana Slekoveca, kateri kriče: — „proč s šolo“ — in teh eden je okrajnemu glavarstvu naznanil, da ima ta šolska veselica političen pomen! — in zaradi tega je ta poslal žandarje! — Hotel sem imé tega nesramneža javno svetu objaviti, a nij bilo mogoče še dozdej ga poizvedeti, ker je poslal lažljivo naznanilo brez podpisa. Ti nesramnež, ki ti je šola in nedolžno veselje nežne mladine trn v peti, si pa zapomni, da — noč nij tako dolga, da dan ne bi prišel. Ti nisi občutil, kar smo mi občutili, ko je slovenska mladina z učitelji domov šla. Kako milo so jokali učenci rekoč: Šoli smo odrasli, in ne bodemo se kot šolarji tako veselili. — Po veselici gremo v gostilnico g. V., kjer smo se z gospodo iz Ormuža dolgo veselo zabavali. Ta dan je daroval naši šoli znani rodoljub g. Geršak 10 gld. in druga gospoda iz Ormuža je mnogo za šolo darovala.

Iz Trsta 16. septem. [Izv. dop.] V Skednji pri Trstu se je zbralo 80 najodličnejših kmetov, da bi se dogovorili zaradi poslanca, katerega bi poslali v mestni zbor. G. Nabergoj je predlagal zboru, naj si voli predsednika, na kar je bil on sam enoglasno izvoljen. G. Nabergoj se potem zahvaljuje najpoprej volilcem za izkazano zaupanje, potem pa razloži namen in važnost tega shoda. Za njim govori gospod Dolinar, ter svetuje in naglašja, naj se ne voli kak tuj profesor ali doktor, ampak mož domačin, ki so mu vse mestne potrebe znane. G. Nabergoj predlaga potem, naj se voli g. J. Sanein, ter dá to kandidaturo na glasovanje, pri katerem je bil omenjeni gospod z veliko večino sprejet. A ravno med tem vstopi domači g. dekan, ter v svojem govoru predlaga za kandidata nekega profesorja Lozerja, češ, da je ta učen profesor in ne bo, kakor njegovi predniki, delal zoper konkordat in za civilni zakon. — G. Lavrenčič pobija to kandidaturo, ter se boji, da bi ta tuj profesor ne bil tak, kakor komisar, ki mu nij mar za nobeno stvar v mestu. — Gospod Nabergoj poprime za njim besedo, ter pobija dekanovo trdenje, češ, da za mestni zbor nij treba biti dohtar, ali sploh visokoštudiran gospod; da je on sam le kmet, ki prime denes za plug ali motiko, jutri pa za pero, in sedi v mestnem zboru, kjer je vedno po povoljnosti zagovarjal narodove pravice, dasiravno nij profesor ali učen dohtar. — Predsednik dá potlej profesor Lozerjevo kandidaturo na glasovanje, a oglašil se nij niti eden; predsednik se zboru zahvali za taktno obnašanje, ter ga potem razpusti.

Iz Gorice 17. sept. [Izv. dopis.] Sinoči ob 1/2 11. uri se je peljal italijanski kralj skozi Gorico. V Korminu so ga sprejeli cesarjev adjutant grof Bellegarde, feldmarschallientenant grof Thurn Taxis in goriški glavar bar. Rechbach namestu tržaškega namestnika, kateri je bolan. V Gorici je bilo tudi mnogo ljudstva na kolodvoru, pa notri nijso pustili nobenega, razen vojaške bande in častne kompanije. Ko je vlak pridrčal, jih je od zvunaj nekoliko začelo

demonstrativno vpiti: Evviva Vittorio Emanuele! Evviva l' Italia unita“ in rili in tlačili so se, da bi bili skoro leseno ograjo polomili. Ker jih nij bilo mogoče umiriti, je policijski komisar ukazal, da so vojaki s pušami začeli po njih udrihati. Krivi in nekrivi so dobili marsikatero pod rebra, po glavi in po hrbtu. Pravijo, da se je nekoliko telesno poškodvanih vrnilo v mesto — še več pa se strgano obleko in brez klobukov. Ko se je vlak odpeljal, je neki 40 mladeničev, četrt ure od Gorice na velikik Rojah, tik železnice prižgalo bengalične ognje. Posvetili so kralju na Dunaj. Naj imajo to nedolžno veselje.

Sinoči je imela biti seja mestnega svetovalestva — pa je nij bilo, ker je župan grof Coronini poslal namestu sebe — svojo odpoved županovi službi. Podžupan, notar Perinello, pa nij hotel predsedovati seji. —

Domače stvari.

— (Iz spodnje savinske doline) si graška „T. P.“ daje pisati obširen članek, v katerem dopisnik, nekak ošabni, med nami Slovenci naseljeni tujec, ošteje slovenske kmete, da nemajo nobene politične samosvesti, svari ustavoverce pred mlado-slovenci, ki bodo gotovo v državnopravnih vprašanjih šli z opozicijo (vsakako!) in zahtevali svojo zedinjeno Slovenijo, slovenske šole itd. Vse to ne gre v glavo temu Nemcu ali nemškutarju, zato želi, da bi se na vsak način postavil ustavoverni kandidat. Le postavite ga, če vam je volja! Pri volitvah bodele lahko šteli glasove, katere bodo naši vrli slovenski volilci dali vašemu protinarodnemu kandidatu.

— (Za celjsko mestno skupino) še zdaj nemškutarska kandidatura nij odločena. V „Pressi“ beremo, da g. dr. Neckerman zavoljo mnogih drugih opravil kandidature neče prevzeti. Dopisnik potem pravi, da sta dozdej samo dva kandidata znana, šolski inšpektor Vrečko; on, da je dober šolski mož, v deželnem zboru pa se je kazal za parlamentarično življenje popolnem nespretnega. Ostane še dr. Foregger, ki pa je premalo znan in se v volilnem oklicu pokazal mladonemca, nad čemer se mnogi (celo nemški) volilci spodtikajo. Sicer pa se tolaži „Pr.“, da je še dovolj časa za postavljenje kandidata, ker je v tej skupini gotovo ustavoverna večina. Bodemo videli.

— (Iz Kranja) se nam piše 19. t. m.: Jenkov spominek je radovljiški umetnik Vurnik uže dovršil tako, da ga bode ta teden na pesnikovem grobu postavljati začel. Do 28. sept. bodo gotovo vse priprave končane in potem nam drugega nij želeti nego prav sijajne svečanosti, dostojne velikega pesnika. — Tukajšnji advokat dr. Mencinger, dobroznani slovenski pisatelj, prijatelj in bivši sošolec Simona Jenka, bode pri odkritji nadgrobnega spomenika govoril slavnostni govor. Udeleževalcev tega narodnega praznika pa pričakujemo od vseh slovenskih strani tem več, ker jim je na prošnjo osnvalnega odbora Rudolfova železnica za dni od 26.—30. septembra dovolila vožnjo po znižani ceni in ker se za trdno nadajamo, da nam tudi vodstvo južne železnice enako prošnjo ugodno reši.

— (Vdovsko učiteljsko društvo) za Kranjsko ima prihodnjo sredo t. j. 24. t. m. svoj redni občni zbor ob 9. uri dopoldne v reduti v I. nadstropji. — Na dnevnem redu bode volitev prvosednika, blagajnika in odbora, pa tudi pokojnina za vdovo r. g. Matēja Bernika in podpornino za zapuščene sirote po §§. 12 in 13. dr. prav. Društveniki se vabijo k obilnemu vdeleževanju.

— (Iz Logateca) se nam piše: Znano je, kako nevarno je ogenj in otroke brez varstva puščati; koliko žalostnih izgledov že imamo, da so se otroci sami sežgali, da še več, požgali so že cele vasi, kjer so ljudje in živina konec storili. A vse to ljudstva ne izuči, da bi ogenj in otroke bolj čuvali. Koliko lahkomiselnosti se v tem oziru godi, kaže zopet sledeči dogodek. — V sredo 17. t. m. je šla stara mati na njivo s četriletno deklico. Čez nekoliko časa pošlje otroka domov naj si gre krompirja iskat, kateri se za njo v prhaljici na ognjišči peče. Otrok gre ter izkoplje krompir; pri tem si pa zatrne predpasnik. Ko to zapazi, začne ogenj z roko otepavati pa se tako še bolj zaneti. Prestrašeno za „novo“ obleko katero je dete ravno na sebi imelo, hiti iz hiše, tu je pa močan veter na enkrat plamen vpihal. Otrok ves v ognju, kriči iz celega grla, a nikdo mu ne pride na pomoč, dasiravno ga je prav blizu neka žena slišala. Revče se je tako strahno opeklo, da je že tisti večer po najhujših bolečinah dušo izdihnilo.

— (Tatvina.) Iz Šmarja pri Celji se nam piše: V noči 16. sept. sta bila posestniku, v občini Roginskagorica iz hleva ukradena dva konja, drugemu posestniku v občini Tinsko pa je bil ob enim času ukraden voz; tatje so se tedaj odpeljali.

— (Iz Šmarja) na slov. Štajerskem se nam piše: Dne 15. t. m. so o priliki sejma vojaki zasačili glasovitega živinskega trgovca H. s hrvaško govejo živino, ako ravno je meja zaprta; odvzeti ste mu bili dve govedi. Čudili smo se ljudem, kateri so mu pomagali živino zakrivati. Kaj bi ti ljudje rekli, ako bi bili sejmi zopet zaprti?

— (Voz in konj po ceni.) V noči 5. sept. je bil gruntnemu posestniku Gašparju Rečniku v Dobračah, konjiškega okraja, konj s kumetom ukraden iz zaprtega hleva, posestniku Franc Pušniku v Tepini pa štajerski voz. Tatovi so se na ukradenem vozu z ukradenim konjem odpeljali, kam, nikdo ne ve.

— (Poljske miši) po Gorenjskem, posebno pa v kranjskem okraju, kakor se nam poroča, delajo po polji, zlasti pa ajdi tako veliko škodo, da so nekateri kmetje še le na pol zrelo ajdo že žeti začeli, ker se sicer boje, da bi jim miši vsega pridelka ne uničile. Druga leta je bilo v kranjski okolici vse polno pustolovk (Thurmfalke), ki so po visokih pečinah ob Kokri gnezdele in po polji pridno miši in drugo škodljivo žival lovile; a nespametni ljudje so je začeli strelati, loviti in na vse mogoče načine preganjati tako, da so letos skoro popolnem iz naših krajev zginile. In to je poleg zadnje mehke zime baje uzrok, da so se poljske miši tako pomnožile. Zatorej, kmetje, ne preganjajte dobrotljivih ptic, kakor so pustolovke, vrabci itd., katere vam nič ne škodujejo, pa mnogo koristijo.

— (K obdarovanju za konjsko živino) se je pripeljalo 7 žebic in 23 kobil

sè žebeti. Za žebice so dobili Mecesnov Andrej z Viča 6 zlatov z medaljo; Ign. Marka Jelovšek z Vrhnike 6 zlatov z medaljo; Lovrene Zakovšek sè Sinje Gorice, Ignacij Škofič iz Malega Mengiša in Pavel Šarec iz Hudega po 4 zlate z medaljo; Jože Lavrič z Viča srebrno medaljo. — Za kobile so dobili Štefan Petkovšek iz Bevk in Janez Dimnik z Viča po 6 zlatov z medaljo; Anton Oražem iz Švice, Janez Malenšek iz Broda, Dragotin Urbas iz Ljubljane, Matej Sršen iz Skaručne in Janez Vrhovec z Vrhovca po 4 zlate z medaljo; Jože Dolinar iz Razorov, Janez Ložar iz Trzina in Jakob Lovše iz Stop po srebrni medalji. — Sploh je bilo udeleženo bolj živo, kakor lani; na-dejati pa se je, da se bo k prihodnjemu obdarovanju še več živine prignalo.

Razne vesti.

* (V praškej stolnici) se je zadnjo nedeljo v št. vidsej stolnej cerkvi pri slovesnosti 900letnice ustanovitve praške nadškofije utrgala iz stropa velika plaha cementa ravno nad korarskimi sedeži. K sreči so korarji ravno odšli in so se tako gotovej smrti otegnili.

* (Goljufije) so na dnevnem redu. Služabnik kreditne banke na Dunaji, Hajek, je ubežal s 46000 goldinarji, pa se je sam izročil sodniji. — V Parizu je zginil neki Vernet, uradnik „generalnega društva“, in vzletel s 800.000 frankov. — Uradnik „avstrijske občne banke“, L. Kinberger je uzel 97000 goldinarjev, pobegnil, a zasačen bil v Benedkah, in 12. t. m. so ga na Dunaj pripeljali.

* (Mož s tremi nogami in s tremi rokami) stanuje sedaj v neke bolnišnici v Parizu. Tretja noga in tretja roka niste prav razviti, in on ne more z njima gibati; sicer pa ima ta mož še druge posebnosti na svojem životu, da je gotovo najbolj čuden človek na svetu. Rodom je Italijan, kakih 35 let star, oženjen in oče. Trije otroci pa so popolnem pravilni, on sam je zdrav in biva v bolnišnici le za to, da ga zdravniki ogledujejo. Da se pa zato tudi dobro plačati.

Poslano.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov.

Revalesscière du Barry

v Londonu.

Odstranjenje vseh bolezní brez leka in stroškov z izvršno zdravilno hrano Revalesscière du Barry iz Londona, katera pri odraslih in otrokih svoje stroške 50krat v drugih sredstvih prihrani.

Izpisek iz 75.000 ozdravljenj bolezní v želodci, v živcih, v drobu, v prsih, na pljučah, v grlu, v dušnjaku, na žlezah, na ledvicah in v mehurju — od kojih se na zahtevanje posmetki zastoj in franko določijo:

Spričevalo št. 64.210.

V Napolji, 17. aprila 1862.

Moj gospod! Vsled bolezní na jetrah sem bival sedem let v strašnem stanu sušenja in vsakovrstnega trpljenja. Nijsem bil v stanu ne čitati niti pisati; moji živci so se tresli po celem životu, slaba prebavljivost, vedna nespečnost in imel sem zmirom razburjene žive, da nijsem nikjer našel miru, pri tem sem bil tudi silno otožen. Mnogo zdravnikov je svojo umetnost poskušalo, a ne da bi moje trpljenje olajšali. V popolni obupnosti sem Vašo Revalesscière poskusil in zdaj, odkar sem jo tri mesece užival, se zahvaljujem ljubemu Bogu. Revalesscière zasluži največjo hvalo, ona me je popolnem zopet ozdravila, tako, da morem svoje družbinsko stališče zopet zavzeti. Z iskreno hvaležnostjo in popolnim spoštovanjem

Marquise de Bréhan.

Spričevalo št. 65.810.

Neufchateau (Vogesen), 23. dec. 1862.

Moja hči, 17 let stara, je trpela vsled pomankanja svojih pravil na strašni razburjenosti živcev, imenovani sv. Vidov ples, in vsi zdravniki so dvomili na mogočosti kakšne pomoči. Od tega časa sem ji, po nasvetu prijatelja, Revalesscière dajal, in ta izvršna hrana jo je na začudenje vseh, kateri trpečo

poznajo, popolnem ozdravila. To ozdravljenje je tu veliko pozornost vzbudilo in mnogo zdravnikov, ki so to bolezen za neozdravljivo proglasili, se zdaj čudi, mojo hčer močno, čvrsto in popolnem zdravju videti.

Martin, Officiere Comptable en retraite.

Tečnejši kot meso, prihrani Revalesscière pri odraslih in pri otrocih 50krat svojo ceno za zdravljenje. V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalesscière-Biscuits v pušicah 4 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalesscière-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradeli bratje Oberanzmeyer, v Innsbruku Diechtl & Frank, v Celovci P. Birnbacher, v Lunči Ludvig Müller, v Mariboru F. Koletnik & M. Morig, v Meranu J. B. Stockhausen, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnah in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštah nakaznicah ali povzetjih.

Umrli v Ljubljani

od 16. do 18. septembra.

Roza Souvan, trgovsk otrok, 2 l., Antonija Terškan, posestnišk otrok, 1 1/2 l., Franc Lavriha, otrok magac. delavca, 1 l. in Jos. Brajer, najdenec, 2 1/2 vsi na griži. — Franc Pust, posestnišk otrok, 1 l., na kozeh. — G. J. Küstl, poštni kontrolor, 56 l., na pljuč. mrtudu. — Franc Ser. Jenko, gostilničarsk otrok, 7 dni, na čeljustnem krči. — Marija Likar, šivilja, 38 l. in Martin Lukan, delavec, 70 l., oba na pljuč. tuberk. — Jera Resman, šivilja, 63 l., na pljuč. vodenici.

Tuji.

18. septembra.

Evropa: Prijatov iz Zidanega mosta. — Sajevec iz Radoljce.

Pri Elefantu: Godec iz Judenburga. — Valant, Miheljak iz Celja. — pl. Forster, Brunel, Fridrih, Biber iz Dunaja. — Domladiš, Sisam iz Bistrice. — Grof Pace iz Ponoviča.

Pri Malici: Detraux bar., pl. Huszer bar. iz Trsta. — Roner iz Kranjskega. — Lenk, Eberl, Ochnig, Resch iz Dunaja. — Baldsera iz Neapolja.

Pri Zamorci: Orendi z gospo in sinom iz Brašvega. — Kušar z gospo iz Ljubljane. — Kresnik iz Roke. — Kesler iz Grada. — Schotz, Canjoble iz Trsta.

Dunajska borza 19. septembra

Enotni drž. dolg v bankovcih	69 gld. 40 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	73 „ 50 „
1860 drž. posojilo	101 „ — „
Akcijske narodne banke	967 „ — „
Kreditne akcije	234 „ 50 „
London	112 „ 55 „
Napol.	8 „ 99 „
C. k. cekini	5 „ 42 „
Srebro	107 „ 50 „

V Kamniku

se dajete o sv. Mihelu prav cenó v najem

kavarna in krčma

(ali pa tudi kavarna sama), koji sti dobro prevideni z vsim orodjem in se stanovanjem.

Natančneje se izve pismeno pri

Mariji Šuster,

(245—2) na Šutni, hišna št. 1.

Puške

- 1 Lefauchaux dvocevka iz čistega damaska 29, 33, 35, 40 do 50 gold.
- 1 Lankaster „ „ „ 44, 48, 52, 60, 70 do 80 gold.
- 1 Percussions „ „ „ 18, 20, 23, 28, 30 do 50 gold.
- 1 „ „ „ železnicev 11 gold. 50 kr., 13, 15, 16 do 18 gold.
- 1 revolver 7 gold. 50 kr., 10, 12, 15, 18, 20, 25, 28 do 30 gold.
- 1 pištola, dvocevka 2 gold. 15 kr., 2 gold. 50 kr., 3, 4, 5, 6, 7 do 10 gold.
- 1 „ enoccevka 1 gold. 15 kr., 1 gold. 50 kr., 2, 3, 4, 5, 6 gold.
- 1 flinta ali štuc 6 gold. 50 kr., 7, 7 gold. 50 kr., 8 gold. — 1 enoccevka 1 gold. 15 kr., 1 gold. 50 kr., 2, 3, 4 do 5 gold. — 1 kapsel-puška za v izbi tarčo streljati 16, 18, 20 do 25 gold. n. d.
- 100 patron 7 m/m 2 gold. 40 kr.
- 100 „ 3 m/m 2 „ 90 „
- 100 „ 12 m/m 3 „ 40 „
- 100 hilzen 14 m/m 3 gold.
- 100 „ 16 m/m 2 gold. 90 kr.
- 100 „ 18 m/m 2 „ 80 „

po fabriški ceni, po poštne povzetji. Kdor denar naprej pošlje, dobi provizijo.

priporoča **Matej Soršak,**
v Kropi na Gorenjskem (Oberkrain).

(234—3)

Deležnik

za trgovino z žitom

ino drugimi pridelki se išče.

Trgovina je v **Mozirji**, v gornji savinski dolini, kjer se na tisoče centov vsakovrstnega žita, moke, slanine, soli i. t. d. poproda in od koder se še več lanenega semena, orehov, fižola, masla, strdi, volne, kozličjih kož ter neizmerno veliko čresla izvozi.

Deležniku je treba kakih **1000 gld.** zaloge in tudi lahko dobi stanovanje in drugo preskrbljevanje pri podpisanem podvzetniku, do katerega se naj blagovoli vsakdo osobno ali pismeno obrniti.

(247—1)

Franjo Drosgo,
žitni trgovec v Mozirji.

Na prodaj

je pet, od g. Zajca iz gipsa izgotovljenih in broniranih doprskih podob in sicer: **Prešeren, Vodnik, Toman, Wolf in Slomšek** a 2 gld. ali vsi skupaj 8 gld.

(249)

Natančneje pri
Opravništvu „Slov. Naroda“.

Za zamašenje otlíh zobov

nij veljavnejšega in boljšega sredstva, kakor **zobni pečat** od c. kr. dvornega zdravnika za zobe **Dr. J. G. Poppa** na Dunaji, Bognergasse Nr. 2, katerega si vsaka osoba sama lahko in brez bolečine v otlí zob spravi, ki se potem trdno z zobnimi ostanki in zobnim mesom prime, zob pred dajno razdajo varuje in bolečine utiši.

Anatherinova zobna pasta

od **Dr. J. G. Poppa**, c. kr. dvornega zdravnika za zobe na Dunaji, v mestu, Bognergasse Nr. 2.

Ta pripravek ohrani čvrstost in čistost dihanja, in podeli razen tega zobom bliščečo belobo, jih varuje pred pokvarenjem in čvrsti zobno meso.

Zobne bolezni.

kakor bolezni zobnega mesa, se skozi rabo **anatherinove ustne vode** od **Dr. J. G. Poppa**, c. kr. dvornega zdravnika za zobe na Dunaji, v mestu, Bognergasse Nr. 2, vedno lajšajo in v največjih slučajih celo zdravijo.

Cena za flacon 1 gld. 40 kr. a. v.

Se dobiva edino pravo: (71—3)

v **Ljubljani** pri Petričič in Pirker-ji — Jos. Karinger-ji — A. Krisper-ji — Eduard Mahr-u — Fer. Melh. Schmitt-u — E. Birschtiz-u, lekarji; — v Kranji pri L. Krisper-ji — Seb. Schaunig-u, lekarji; — v Pliberg-u pri Herbst-u, lekarji; — v Rudolfovem pri Dr. Rizzoli-ji, lekarji — Josef Bergman-u; — v Krškem pri Fed. Bömches-u, lek.; — v Kamniku pri Jahn-u, lekarji; v Gorici pri Pontoni-ji, lekarji — J. Keller-ji; — v Wartenberg-u pri F. Gadler-ji; — v Vipavi pri Anton. Deperis-u, lek.; — Postojni pri Kupferschmidt-u lekarji; — v Škofljoki pri C. Fabiani-ji, lekarji; — v Kočevju pri J. Braun-e-u, lekarji; — v Idriji, c. k. rudarska lekarnica; — v Litiji pri K. Mühlwenzel-ji, lekarji; — v Radoljci pri Zalokar-jevi vdovi.